

ĐÀ LẠT KHÔNG BUỒN

HỒ HẢI ĐĂNG

♩. = 59

Đôi thông vắng ngoài thung lũng xa tấp chân trời Đèn le

lói chìm trong khói sương và sương khói Hoàng hôn xuống từng con

phố cơn gió se lạnh Đà Lạt vẫn đẹp mộng mơ chỉ thiếu em mà thôi.

Còn đâu đó lời em nói rằng chốn đây buồn Từng con dốc đường đi

uốn quanh người thưa vắng Đành quên hết và quay bước đời ta chia

đôi. Đà Lạt vắng thưa thế nhưng không buồn chỉ tình đôi mình buồn. Giờ em

đã quên nơi đây tình xưa và em đã quên đi câu hẹn ước chuông giáo

đường nhẹ rơi miên mang vào không gian. Người lữ khách nơi phương xa về

thăm lòng tơ vương bao yêu thương niềm nhớ Như chúng mình ngày xưa yêu

đương mong suốt đời Đà Lạt riêng mình mãi Nay hết rồi tình tan như sương.